

Το τέλος των διωγμών και η εξάπλωση του Χριστιανισμού

Ένας χριστιανός ρωμαίος αυτοκράτορας: Ο Μέγας Κωνσταντίνος

Πατέρας του Κωνσταντίνου ήταν ο Κωνσταντίος ο Χλωρός, Καίσαρας της Γαλατίας, και μητέρα του η Ελένη. Ο Κωνσταντίνος γεννήθηκε στη Νίσσα της σημερινής Σερβίας το 274 μ.Χ. Ύστερα από τον θάνατο του πατέρα του, ο Κωνσταντίνος ανακηρύχθηκε από τον στρατό διάδοχός του. Χρειάστηκε όμως να κάνει πολλούς πολέμους για να εδραιώσει τη θέση του.

«Εν τούτω νικά»

Η κρίσιμη μάχη για την επικράτηση του Κωνσταντίνου θα δινόταν στη Μουλβία γέφυρα του ποταμού Τίβερη, στην Ιταλία. Ο αντίπαλος του Κωνσταντίνου, ο Μαξέντιος, είχε τετραπλάσιες δυνάμεις. Αλλά ο Κωνσταντίνος δεν έχασε το θάρρος του. Ο ίδιος διηγήθηκε ότι μια μέρα του 312 μ.Χ. είδε ξαφνικά στον ουρανό ένα φωτεινό σταυρό με την επιγραφή «EN TOYTW NIKΑ». Η έκπληξη που ένιωσε ήταν μεγάλη.

Την ίδια νύχτα, είδε στον ύπνο του τον Χριστό να τον ενθαρρύνει. Όταν ξύπνησε, με εντολή του, ετοιμάστηκε ένα λάβαρο που το κοντάρι του κατέληγε σε σταυρό. Πάνω σ' αυτό έβαλαν και ένα χρυσό στεφάνι με το μονόγραμμα του Χριστού. Κάτω απ' αυτό κρέμασαν ένα πολύτιμο τετράγωνο ύφασμα με τις εικόνες του αυτοκράτορα και των γιων του. Ο ενθουσιασμός των χριστιανών στρατιωτών, όταν είδαν το λάβαρο, ήταν μεγάλος. Στη μάχη νίκησε ο Κωνσταντίνος, ο οποίος από τη στιγμή εκείνη στράφηκε οριστικά στον Χριστιανισμό.

Το λάβαρο του Μ. Κωνσταντίνου
σε ασημένιο μέταλλο

Ο Μ. Κωνσταντίνος, λεπτομέρεια ψηφιδωτού
από την Αγία Σοφία. Κρατά στα χέρια του
τη νέα του πρωτεύουσα, την Κωνσταντινούπολη

Το Διάταγμα των Μεδιολάνων

Ένα από τα πρώτα έργα του Κωνσταντίνου, μόλις ανέλαβε τη διοίκηση του κράτους με τον Λικίνιο, ήταν το Διάταγμα των Μεδιολάνων (Μιλάνο). Μ' αυτό το διάταγμα δινόταν στον καθένα το δικαίωμα να ακολουθεί όποια θρησκεία ήθελε. Έτσι τερματίζονταν οριστικά οι διωγμοί κατά των χριστιανών.

Όταν το 323 μ.Χ. ο Κωνσταντίνος έγινε αυτοκράτορας σε ολόκληρο το ρωμαϊκό κράτος, προστάτεψε με πολλούς τρόπους τον Χριστιανισμό: επέστρεψε στους χριστιανούς τους ναούς και τις περιουσίες τους που είχαν δημευτεί την περίοδο των διωγμών, καθιέρωσε την Κυριακή ως ημέρα γιορτής και αργίας, έκτισε ναούς στην καινούρια πρωτεύουσα, καταπολέμησε τις αιρέσεις κ.ά.

Arrigo Minervi, Το Διάταγμα των Μεδιολάνων.
Λεπτομέρεια από την πόρτα του Καθεδρικού ναού του Μιλάνο

«Εδώ και πολύν καιρό, έχοντας αποφασίσει ότι δεν πρέπει να απορρίπτεται η ελευθερία της θρησκείας και πως πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στη βούληση του καθενός να υπηρετεί τα θεία πράγματα σύμφωνα με την προαίρεσή του, παραγγείλαμε στους χριστιανούς να φυλάνε την πίστη της θρησκείας τους...

Όταν εγώ, ο Αύγουστος Κωνσταντίνος, κι εγώ, ο Αύγουστος Λικίνιος, με καλούς σιωनों ήρθαμε στα Μεδιόλανα και συζητήσαμε όλα όσα αφορούν την ωφέλεια του δημοσίου, ανάμεσα στα άλλα μέτρα που κρίναμε ότι θα είναι επωφελή σ' όλους από πολλές απόψεις, αποφασίσαμε κατά πρώτο και κύριο λόγο να διατάξουμε να εξασφαλιστεί η **τιμή** και ο **σεβασμός προς το Θείο**, δηλαδή να δώσουμε και στους χριστιανούς και σ' όλους την **ελευθερία** να ακολουθήσουν όποια θρησκεία θέλουν, έτσι ώστε, όποια κι αν είναι η θεότητα και η ουράνια δύναμη, να μπορέσει να είναι ευμενής και σε μας τους ίδιους και στους υπηκόους μας...

Ήταν λοιπόν φυσικό να θεωρήσουμε καλό να εκδώσουμε αυτή τη διαταγή, για **να αφαιρεθούν εντελώς οι όροι που υπήρχαν σε προηγούμενα έγγραφα σχετικά με τους χριστιανούς**, όροι οι οποίοι ήσαν σκληροί και ξένοι στην πραότητα μας».

Ευσέβιος Καισαρείας, *Εκκλησιαστική Ιστορία* (επιλογές)
Ο Ευσέβιος Καισαρείας διασώζει το περιεχόμενο του εγγράφου του Λικίνιου προς τον έπαρχο της Βιθυνίας, με το οποίο, του ανακοινώνει τις αποφάσεις που έλαβαν στα Μεδιόλανα ο ίδιος και ο Κωνσταντίνος.